

- [Welkom](#)
- [Hoofdmenu](#)
- [OER-koken ANDERS](#)
- [Arrangementen](#)
- [Agenda 2016](#)
- [Expositie 2016](#)
- [SpeurNeuzenPad](#)
- [Diverse tuinen](#)
- [Plattegrond](#)
- [Routebeschrijving](#)
- [Bed&Breakfast](#)
- [Vakantieverblijf](#)
- [Wandelmogelijkheden](#)
- [Anbi Donatie](#)
- [Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
- [Rustpunt](#)
- [Links](#)

STICHTING
DE KRUIDENHOEVE

(Anneke en Willem Smits)

Den Oosterhuis 10, 7707 PE Balkbrug (O)

Telefoon 0523-656049
of zend een [emailbericht](#)

De Kruidenhoeve Actueel(meest actuele bovenaan)

NIEUWSBRIEF

Naam:

E-mailadres:

verzoekt toezending van de maandelijkse Nieuwsbrief van de Kruidenhoeve

Op deze pagina wordt een overzicht gegeven van de actuele situatie rond de Kruidenhoeve. Wilt u van voorgaande belevenissen kennis nemen dan kunt u daarvoor in het archief terecht:

				2016	2015	2014	2013	2012	2011
2010	2009	2008	2007	2006	2005	2004	2003	2002	2001

Het wordt saai; alweer was het een zachte maand en bloeide er van alles. De dahlia's die nog steeds groen blad hadden heb ik begin december toch maar uit de grond gehaald. Het zou gaan vriezen. Eindelijk! Maar het bleef bij een enkel nachtvorstje. Het stelde weer niets voor. Tineke en ik ruimden zeer veel blad maar er lag steeds weer nieuw. Mollen maakten van het gras, vooral voor het theehuis, een ravage; hele stukken lijken omgeploegd. De renovatie van de bijen- en vlindertuin en die van de heksentuin ligt grotendeels stil omdat de meeste planten bovengronds zijn afgestorven. Wel kan er nog een buxushaagje geplant worden en wat stapstenen gelegd. De rest moet tot het voorjaar wachten. We hadden herfstig weer met storm, mist en regen maar ook een paar heel mooie dagen. Het laatste blad waaide van de eiken. De tuinen liggen er kaal bij. Aan enkele struiken zit nog wat oud blad, maar er zijn er ook al met jonge blaadjes.

In oktober hadden we een paar camellia's gekregen, volop in knop. Eind december stond de witte camellia in bloei, net als de viburnum. De winterjasmijn bloeide al veel langer. De knoppen van de helleborus zitten er aan te komen. Heel mooi staan de sierkolen te pronken in de groentetuin.

De dagen gaan al weer lengen. Zou de kans op vorst nu groter worden? Het voorjaar lijkt er al aan te komen; narcissen, sneeuwkllokjes en krokussen staan al een eind boven de grond.

Op zondag 7 januari verwachten we een flink aantal mensen die een Nieuwjaarswandeling zullen lopen van ongeveer 18 km. De wandeling wordt georganiseerd door Natuurwerkgroep de Reest en zal o.a. voeren door ons mooie Reestdal en langs De Kruidenhoeve.

De maand begon stormachtig. Kwam het daardoor dat de pinken van onze buurman door de afrastering braken en samen met een stier door onze tuinen liepen? Gelukkig was het geen zomer meer met bezoekers want de beesten denderden door de borders, liepen dahlia's en een conifeertje ondersteboven en lieten diepe pootafdrukken achter in het gras. Gelukkig kregen we ze wel weer snel terug in het weiland waarna we samen met de buurman de afrastering konden herstellen. Het leverde in ieder geval een actuele foto op!

Nog staan er rozen, stokrozen, lavendel, kattenkruid, afrikaantjes, witte en rode chrysanten en enkele dahlia's in bloei. Hier en daar fleuren driekleurige viooltjes, goudsbloemen, komkommerkruid, madeliefjes en kaasjeskruid de tuinen op.

Er vlogen nog geregeld bijen en vlinders... Er was een enkele koude nacht met temperaturen dicht bij het vriespunt. Vorstgevoelige planten moesten naar binnen. Maar over het algemeen waren de temperaturen veel te hoog. Er werden deze maand maar liefst 3 warmterecords gebroken. Het was de warmste novembermaand sinds 300 jaar. Hoezo klimaatsverandering....?

Toch bieden de tuinen nu een herfstige aanblik: Aan de eiken zit nog wel wat blad, maar er is ook al heel veel blad gevallen. Notenbomen, kastanjes en berken staan er kaal bij. Ganzen zagen we in grote groepen overvliegen, de fazanten zijn terug en ook roodborst en meesjes laten zich weer zien. Die laatste hoeven we nog niet te voeren.

De hoge temperaturen zijn niet goed voor de wereld maar het mooie najaarsweer kwam ons goed van pas omdat de planten in bijen- en vlindertuin verplaatst moesten worden. De planten waren, vooral in het begin van november, nog goed herkenbaar aan hun blad en daarom lukte dat aardig. In het voorjaar zal blijken wat is aangeslagen en of de indeling zo beter is.

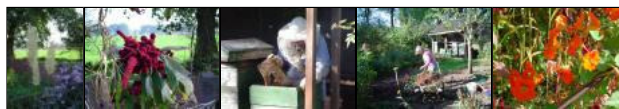
Vorige maand kregen we tot onze verrassing nog jonge parelhoendertjes, maar van deze beestjes bleef er niet een in leven. De oudste parelhoender, een lichtgrijze, is ten prooi gevallen aan een roofvogel of wilde kat. Eerder gebeurde dat met de enige witte parelhoender, ook een oude. Nu hebben we er nog 5 van dezelfde kleur, donker blauwgrijs met "pareltjes", wat maakt dat ze niet meer herkenbaar zijn als individu. Deze dieren vallen minder op als prooidier. Roofvogels zien we hier trouwens erg veel.

oktober 2006

oktober 2006

Behalve dat de maand stormachtige eindigde was oktober ook weer buitengewoon zacht. De tuin bleef mooi; veel bloemen, nog veel blad aan de bomen en veel herfstkleuren. Aan de ene kant bloeiden de dahlia's nog volop en aan de andere kant bleek de winterjasmijn in volle bloei te staan! Aan de verschillende kardinaalsmutsen hingen nog kleurige zaden, er waren nog altijd herfstframbozen en we konden duizenden noten rapen. Uit de kas aten we nog een enkele komkommer en flink wat tomaten.

Maar de verrassing van de maand was toch wel dat wij op 11 oktober een doodgewaande parelhoender met 7 piepkleine kuikentjes door het lange natte gras zagen scharrelen. De eerste dagen ging het nog goed met die kleintjes, maar na een aantal dagen waren ze toch allemaal dood of verdwenen (en dus ook dood). De rust keerde weer, want kuikens worden door de hele familie "Parel" verdedigd.

In de bijen- en vlindertuin zijn we rigoureuus aan het snoeien gegaan; we hebben struiken gerooid en hoge planten naar achteren verplaatst. Maar van het een komt het ander. Toen we toch de zaag en schop hanteerden hebben we ook in de heksentuin de nodige, veel te groot geworden, struiken gerooid. Dat leverde een kale aanblik op tegen de achterkant van de kas. Juist aan die kant zet Willem altijd zijn kratten en lege potten, dat viel tot nu toe nooit zo op, maar het was geen gezicht zodat we daar nu een schutting gaan plaatsen. Ervoor komen natuurlijk wel planten te staan, maar het is even wennen! De heksentuin is door deze ingreep een stuk groter geworden!

Toen het water van de poel nog niet al te koud was is Willem in een geleend surfpak te water gegaan en heeft enorme hoeveelheden riet en andere woekerende waterplanten uitgetrokken. Ik mocht alles afvoeren naar de composthoop, maar Midas en Thomas hebben ook flink hun best gedaan door er van te eten. Dat doen ze trouwens ook altijd van afgesnoeide takken. Al het blad, maar ook de bast wordt vaak gegeten. De kale takken gaan dan achter de wal of naar de buurvrouw die er kunstwerken of afrasteringen van maakt. De bijenkasten werden door Willem nagekeken en de bijenvolkeren voor de winter "ingevoerd".

We zijn nog lang niet toe aan winterrust. Binnenkort moeten alle vorstgevoelige planten naar binnen en de dahliaknollen opgegraven en droog en vorstvrij opgeborgen. Dan moeten er voorjaarsbollen de grond in. Zo blijven we bezig!

september
2006

Wat een prachtige maand hebben we weer gehad en wat was de tuin nog mooi! Er viel nog van alles te genieten; bijvoorbeeld van de tweede bloei van onder andere kamperfoelie, weigelia en bruidssluier. Ook de dahlia's waren nog volop in de bloei naast nog heel veel andere planten! En niet te vergeten al die mooie bessen aan de struiken en de kleurige zaden van de kardinaalsmuts!

Vanwege het bijzonder mooie najaarsweer was september erg droog. In de eerste helft van de maand was het behoorlijk stormachtig waardoor veel takken afbraken en bloemen knakten. Het gras, dat in augustus wat bijgekomen was van de droge maand juli, werd er weer niet mooier op. Maar we willen niet klagen, want september was heerlijk!

We hebben al wat struiken gesnoeid. Ook wordt de bijen- en vlindertuin aangepakt. Hier hebben we een aantal veel te groot geworden struiken gerooid. Zo hebben we ruimte gemaakt voor een andere indeling van de beplanting. Door de droogte hebben we nog geen planten kunnen verzetten. Heel veel takken zijn al verwerkt tot steunstukken, palen of brandhout.

De pruimen, bramen en een deel van de appels is verwerkt tot jam en er is al veel appelmoes gemaakt en gegeten. De eerste noten en tamme kastanjes begonnen te vallen. Er is een begin gemaakt met de appeloogst. Vooral de goudrenetten deden het erg goed. De kasdruiwen waren heerlijk en nu kunnen de druiven van buiten geoogst worden, als de vogels ons niet voor zijn. In de groentetuin staat nog van alles; voorlopig is er nog voldoende te eten. Willem heeft, behalve boontjes en bijvoorbeeld worteltjes, een aantal pompoenen, courgettes en sierkalebasjes geoogst. Die zien er ook zo mooi uit! Uit de kas kwamen diverse soorten tomaten, komkommers en kousenband (een soort, heel lange boon).

De meeste kippen zijn in de rui en leggen niet meer, maar de jonge kippen leggen af en toe een ei. Een van de parelhoenders van vorig jaar is verdwenen. Waarschijnlijk is het de haan die de laatste tijd wat apart liep en een beetje gepest werd door de anderen. Misschien is hij ten prooi gevallen aan een roofvogel. Nu hebben we nog een hen, twee hanen en twee jongen.

augustus
2006

Zo warm en droog de maand juli was zo nat was augustus. Wat in juli dreigde te verdrogen kwam in augustus weer bij: het gras werd weer groen en veel planten bloeiden uitbundig. De tuinen stelden onze bezoekers niet teleur; integendeel, we kregen veel complimenten. Wat betreft bezoekersaantallen bleef juli wat achter bij het vorig jaar, maar augustus was drukker dan een jaar geleden.

De jonge ooievaars vertrokken in de eerste helft van augustus, maar ook de oude vogels zagen we na een poosje niet meer. In het laatste weekend, 26/27, zagen we er nog twee rondvliegen boven de boerderij maar misschien waren het "vreemden".

Van de kuikens van de parelhoenders zijn er twee verdwenen. Gepakt door een roofvogel? Ook is er iets akeligs gebeurd met de oude witte haan. Die lag in stukken aan het begin van ons toegangsweggetje. Nu bestaat de "familie Parel" nog uit drie hanen, één hen en twee kuikens van onbekend geslacht. Ze lopen weer allemaal bij elkaar en de kuikens worden nog steeds goed bewaakt, maar van agressie is geen sprake meer.

Het zomeravondconcert van vrijdag 18 augustus was weer geweldig! Het weer was helaas niet zo mooi als bij het vorige concert in juli toen er bijna 100 mensen aanwezig waren. Ook moest het zeil gespannen worden, echt een vreselijke klus die we met minstens 6 personen voor elkaar moeten zien te krijgen.

Het is altijd weer jammer om het seizoen af te sluiten maar nu gaan we de bijen- en vlindertuin aanpakken omdat de struiken daar te hoog worden en de bloemenplanten daardoor gedeeltelijk aan het zicht worden onttrokken en de bijenkasten ook niet meer te zien zijn. Op andere plaatsen moet rigoureus gesnoeid worden. Het zal duidelijk zijn: ook in de winter zullen we ons niet vervelen

top juli 2006

Een zeer zomerse maand ligt achter ons: vele dagen waren tropisch warm en, hoewel wij er zelf geen last van hadden, de tuin leed er onder. Ondanks regelmatig sproeien zagen we het gras verpieteren en ook veel planten gingen ten onder of bleven zielig en onder de maat. Andere planten konden de hoge temperaturen juist waarderen. Zo kwam de kumquat, een citrusvrucht, voor het eerst tot overvloedige bloei. We hopen dit jaar op vruchtjes. Het fruit aan de bomen groeide wel maar verdroogde deels en viel op de grond ten prooi aan allerlei vliegen en wespen. Van de pruimenboom brak een tak vanwege het overgewicht aan pruimen. Onder de andere takken heeft Willem steuntakken geplaatst. Ja, Ja, als het kalf verdrongen is... De Amerikaanse bosbessen die er veelbelovend uitzagen verdroogden ook grotendeels en vielen af. Helaas... De notenbomen die vorig jaar nauwelijks vrucht droegen hebben steun nodig omdat de takken doorbuigen onder het gewicht van vele noten. Wij verheugen ons op de oogst eind september/begin oktober. Wij zijn gek op walnoten! Wat we ook graag lusten zijn de vruchtjes van de Japanse wijnbes. Deze flinke struik doet het ook heel goed.

De kruiden in de Keukenhof doen het goed en de moestuin levert ons dagelijks lekkere verse, natuurvriendelijke groenten. De vuurtuin ziet er met z'n warme kleuren nu echt vurig uit.

Onze oude hond Busty (ruim 15 ½ jaar) had het met de warmte wel erg zwaar.

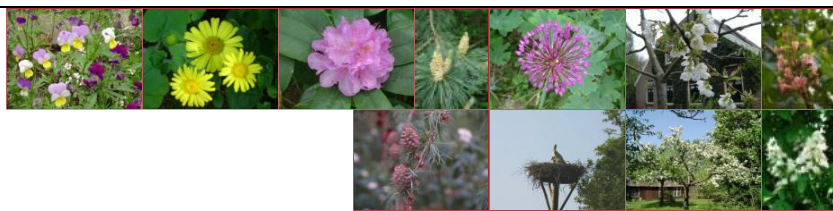

Door de extreme warmte kwamen er wat minder bezoekers, maar tijdens ons zomeravondconcert op 15 juli, kwamen er, mede vanwege het prachtige weer, juist heel veel mensen. In totaal zaten er 96 mensen voor het theehuis. Ze genoten van een prachtig piano- en fluitconcert door pianist Luko Hans en fluitiste Eliene Schuinder (klik voor meer informatie [hier](#)). Op vrijdagavond 18 augustus zal er door dezelfde musici weer een zomeravondconcert gegeven worden.

Onze parelhoenders zorgden voor nageslacht. Wij hebben maar liefst 4 hanen en maar één hen rondlopen. De hen legde 21 eieren. Zoveel kuikens wilden we echt niet hebben. We lieten 6 eieren liggen. De broedende hen zat in het bosje te broeden en werd door de hanen zwaar verdedigd. Voor de veiligheid van onze bezoekers zetten we de 4 hanen tijdelijk vast in de ren. Na ongeveer 3 ½ week liep de hen met 4 kuikens rond. In de twee achtergelaten eieren zaten ook kuikentjes maar een was er dood. Willem heeft het andere kuiken uit het ei gepeld, maar het diertje kon maar niet op zijn pootjes staan. Het was wel een vechtertje en iedere ochtend begroette het ons vanuit zijn doosje in de keuken met steeds minder krachtig gepiep. Na 5 dagen is het toch doodgegaan. Toen de 4 kuikens geboren waren hebben we de hanen weer losgelaten zodat ze zich met moeder en kinderen konden verenigen. Na een dag hadden 2 hanen zich van de familie losgemaakt en een dag later sloot een derde haan zich bij die twee aan. De vierde haan bleef trouw aan moeder en kinderen. Ze laten zich bijna niet meer zien. Ze komen niet wanneer het pluimvee wordt gevoerd. Ze redden zich zelf!

De twee jonge ooievaars groeiden als kool hoewel een wel achterbleef in grootte. De oude vogels die de jongen eerst nog geregeld kwamen voeren zagen we aan het eind van de maand niet vaak meer. Een van hen sliep meestal op de schoorsteen van onze boerderij. Daar zat hij ook tijdens de tweede helft van ons zomeravondconcert. Het zal niet lang meer duren of ze zullen naar warmere streken vertrekken.

top mei/juni 2006

Door drukke tuinwerkzaamheden kwam er niets van het schrijven voor Actueel, maar nu schrijf ik maar voor twee maanden tegelijk. Er is veel gebeurd in de tuinen.

Wat begon mei schitterend! Heerlijk weer en er kwam van alles tegelijk in bloei. Het was in die weken werkelijk bloeimaand! Na het lange koude voorjaar was het echt genieten van zon en tuin. En behalve bloei werden we getraakteerd op heerlijke geuren die overal opstegen. De fruitbomen zagen er veelbelovend uit en inmiddels lijkt het een goed fruitjaar te worden. Ook de notenbomen die het vorig jaar lieten afweten dragen veel vruchten. Onze oude, zieke kastanje bloeide weer prachtig maar er kwam vervolgens geen vruchtzetting. Door de kastanjabloedziekte? Al meer dan een half jaar behandelen we de boom met een homeopathisch middelje. Het lijkt niet erger geworden, maar ik heb altijd begrepen: stilstand is achteruitgang.....

De Keukenhof kreeg vorm toen we er keukenkruidenplantjes in zetten. Er moet volgend jaar worden uitgebeid want we kwamen ruimte te kort. Vlak bij de wei van Midas en Thomas werd naast een schutting een terrasje gemaakt waarop een bank en wat potten kwamen te staan. Nu worden kinderen die het SpeurNeuzenPad lopen niet voortijdig afgeleid door de dieren. Het was hard maar fijn werken in die mooie weken. Alles groeide superhard, dus ook het onkruid. Vrijwilligster Tineke, Willem en ik deden ons best. Af en toe kregen we wat extra hulp van familie. Ook hebben we een aantal dagen een stagiaire, Rian, gehad die zich vooral bezighield met het kruidenpad. De groei was bijna niet bij te houden en de tijd ging veel te snel, want 3 juni, de dag dat we open zouden gaan voor bezoekers, kwam steeds dichterbij. Zou het allemaal wel lukken?

Na deze mooie weken sloeg het weer om en de rest van de maand mei was het koud en soms erg nat. In juni hadden we wekenlang last van grote droogte, samen met wind en zon. Je zag de planten en het gras, ondanks sproeien, achteruit gaan. Op 25 juni regende het eindelijk weer eens en daar knapte de tuin van op.

Met de ooievaars leek het niet zo goed te gaan. Wel was aan het begin van mei te merken dat er een of meerdere jongen waren maar we zagen lange tijd niets. Pas half mei zagen we het eerste jong. Na nog

eens 14 dagen bleek er nog een jong te zijn, een veel kleinere. Tijdens de Open Tuinendag op 17 juni werden ze onder grote belangstelling geringd. De jonge ooievaars zijn nu nog op het ouderlijk nest maar zullen in juli uitvliegen en naar warmere streken trekken.

Op 17 juni waren er, zoals altijd, verhalenvertellers en ons kleine Tuinkoor heeft voor het eerst van zich laten horen. Er is de afgelopen maanden door Heleen, Marchien, Sjoerdje, Anneke, Albert en Willem heel hard geoefend op een repertoire van grappige of bijzondere tuinliedjes. De reacties op de zang waren bemoedigend; we gaan dus door. Ter versterking van ons kootje kunnen we nog een zanger gebruiken met een stevige stem die goed wijs kan houden en die het geen bezwaar vindt om, behalve in het Nederlands, af en toe ook in het Frans, Engels of Duits te zingen.

Vanaf zaterdag 3 juni zijn er al weer heel wat bezoekers geweest, vooral op 17 juni was het gezellig druk. Ook al meer dan 15 kinderen liepen samen met hun ouders het succesvolle SpeurNeuzenPad door de tuinen.

Op zaterdag 15 juli en vrijdag 18 augustus zijn er zomeravondconcerten in de tuinen. Dan zullen Luko Hans, piano en Eliene Schuinder, fluit, een licht klassiek concert ten gehore brengen. Ook zullen ze jazzachtige en Zuid-Amerikaanse klanken laten horen. Het concert begint om 21 uur en de tuinen zijn open om 20 uur. De bijdrage is € 6.-, inclusief tuinbezoek en pausdrankje.

april 2006

Al bleef het maar koud en leek de natuur weken achter te lopen, toch kwam er aarzelend de nodige bloei op gang: speenkruid, hyacinten, wildemanskruid, blauwe en witte druifjes, kievitsbloem en grote en kleine maagdenpalm gaven kleur aan de kale tuin. Forsythia, diverse prunussen, fruitbomen, ribes en krentenboompjes kwamen tot bloei en de meeste struiken hadden plotseling, na een paar heerlijke lentedagen zachtgroene blaadjes. Onze zieke kastanje ontvouwde zijn blad en de knoppen staan op springen. Willem is weer begonnen om dagelijks met een gieter water en een homeopathisch middelje de boom te behandelen. In de winter, toen de sapstroom stilstond is hij gestopt met die begieting. Ondanks de zieke plekken op de bast lijkt de boom in goede doen. De ooievaars broeden en we verwachten dat de eieren begin mei zullen uitkomen. De 4 kuikens die half februari door een van onze kippen werden uitgebroed zijn goed gegroeid. Ze lopen nu tussen de andere kippen en parelhoenders. Binnenkort is de ophokplicht voorbij en mogen ze weer naar buiten. Dan zullen alleen de parelhoenders naar buiten mogen omdat de kippen teveel graafwerk verrichten in de tuin. Het laatste weekend was guur met hagelbuien en hagelstenen van meer dan een cm doorsnede. De vooruitzichten voor begin mei zijn gunstig. We zijn er aan toe!

De wilgenhut heeft wat nieuwe takken nodig. Die heb ik weken geleden al gesnoeid en in de poel gelegd om te wortelen. Een aantal takken zijn al in de grond gestoken om de "muur" van de hut te verstevigen. De rest moet binnenkort worden geplant.

De laatste maand voordat de tuinen open gaan voor bezoekers is er nog heel veel te doen. De strijd tegen het oprukkende ongewenste kruid, zoals bijvoorbeeld hanenpoten, is nog lang niet gestreden. Zoals ieder jaar is het weer spannend of we de tuinen op tijd in orde zullen hebben. Maar meer dan ons best kunnen we niet doen. Vrijwilligster Tineke helpt geregeld en daar zijn we heel blij mee! Zij hielp ook mee om de foto's op de plattegrond van de website van De Kruidenhoeve te actualiseren.

maart 2006

Winters, dat bleef het nog wekenlang. Sneeuw en hagel plaagden de rietdekkers die een deel van ons rieten dak moesten vernieuwen. Het leidde ook tot lekkages in huis, maar dat leed is inmiddels geleden en bijna weer vergeten.

Voordat het echt een beetje voorjaarsachtig werd kwam ooievaar nummer 2, op 3 maart, ruim een week eerder dan vorig jaar. Toen liet nummer 2 zich pas op 11 maart zien. Net als toen lag er ook nu begin maart een flinke sneeuwlaag op het nest. Wat is het toch een prachtig gezicht die grote vogels! Af en toe vliegen er een stuk of vier tegelijk boven onze hoofden; misschien een gezamenlijk uitje met de burens? Een km verderop staat n.l. ook een ooievaarsnest.

Halverwege de maand hadden we nog steeds nachtvorsten; overdag was het vaak wel zonnig, maar meestal met een snijdend koude wind. Dan stonden de krokussen te stralen. De sneeuwkllokjes waren al over hun hoogtepunt heen.

Veel blad is al uit de borders geharkt, mede dankzij broer Joop en zwager Lex. Er moet nog veel meer rommel weg geharkt; een klus voor de komende weken.

De eerste weken van de maand stonden de toverhazelaars nog in bloei. In de laatste week was het echt een stuk zachter en verschenen er meer bloemen: de bosanemoontjes, ribes, gele kornoelje, peperboomje, longkruid en narcissen en forsytia. De roze helleborus stond er nog steeds prachtig bij. Sommige struiken kregen al kleine blaadjes. De laatste dagen van maart waren erg nat en het waterpeil in de poel werd nog hoger! Zou de gunnera nu met de wortels in het water staan? Daar kan de plant vast niet tegen!

De vier kuikens hebben de kou goed doorstaan en groeien voorspoedig. Onder de hoede van moeder kip zitten ze in een rennetje in de grote ren, dankzij de ophokplicht ook "waterdicht". Als ze wat groter zijn mogen ze los tussen het andere pluimvee lopen, maar nu kan dat nog niet omdat ze dan te gemakkelijk zouden kunnen ontsnappen door kieren en gaten.

De fazantenhaan liet zich geregeld zien; zijn vrouwtje zal nu wel op eieren zitten.

Het weer zal best nog wel eens tegenvallen, maar we gaan gelukkig de goede kant op.

februari 2006

Het was vooral een grijze, niet zo erg koude, maand. We begonnen op zondagmiddag 5 februari met ons eerste midwinterconcert in de huiskamer van De Kruidenhoeve. Spannend! Luko Hans speelde piano en Eliene Schuinder dwarsfluit en meer dan 40 mensen genoten van hun licht klassieke muziek. Het was een bijzonder geslaagde happening met in de pauze glühwein in het theehuis en na afloop soep voor iedereen,

ook in het theehuis. We hebben het al weer over volgend jaar gehad, maar eerst krijgen we komende zomer nog de zomeravondconcerten op zaterdag 15 juli en vrijdag 18 augustus.

In de tuin beperkten we ons tot snoeiwerk. Om het kastanjepleintje hebben we een hoger hek geplaatst omdat lama Thomas zich, buigend over het oude hek dat lager was, te goed kon doen aan het toch al miezige beukenhaagje. We plantten een nieuw amandelboompje en een perzik en verder nog een paar rozen. We zaagden hout en ruimden wat op. Op 6 februari, kort voor de kippen en parelhoenders moesten worden opgehokt ontdekten we dat we in het nachthok van de parelhoenders een broedse kip op 11 eieren hadden zitten. Waarschijnlijk zat ze toen al een paar weken te broeden dus we hebben haar maar laten zitten. Het zou wel niets worden; het was toch veel te vroeg en te koud. Maar op 18 februari liep moeder kip ineens met 4 kuikens, 3 lichtgekleurde en een zwart, in de ren tussen de parelhoenders. Er was nog een ei uitgekomen, maar het kuiken lag naast het nest; waarschijnlijk doodgegaan door de kou. De andere 6 eieren waren niet uitgekomen en dat is maar goed ook want een kip kan in deze tijd van het jaar natuurlijk niet zoveel kuikens warm houden. Het ging aan het eind van de maand nog steeds goed met ze, maar we hebben ze wel in het nachthok van de parelhoenders opgesloten tegen de kou. De parelhoenders moesten daardoor worden samengevoegd met de kippen. Het opgehokt zijn van de kippen is geen probleem maar de parelhoenders zijn duidelijk gestrest.

De fazantenhaan loopt nog steeds om de boerderij te scharrelen. De hen zien we zelden; mogelijk zit ze te broeden? "Onze" eerste ooievaar was op 27 februari terug, een dag eerder dan vorig jaar. Het had die dag een beetje gesneeuwd en de zon scheen zo mooi op de rode takken van de kornoelje die bedekt waren door een laagje sneeuw. Daar moest ik een foto van maken! Toen ik daar mee bezig was hoorde ik plotseling geklepper. Ik ging meteen kijken: en ja hoor, daar zat een ooievaar op het nest, zich oppoetsend in de zon. Hij was weer thuis.

Na dat beetje sneeuw kwam er nog veel meer. Dat hebben we geweten want de rietdekker was net begonnen aan de slechte zuidwestkant van het dak met het afhalen van het oude riet en nog voor de zeilen over het gat werden getrokken kregen we dikke sneeuw- en hagelbuien. Binnen hadden we alle beschikbare emmers, bakjes en plastic zeilen nodig om de waterschade te beperken.

Hoewel we deze maand alleen maar lichte vorst hebben gehad, beleefden we nog wel een aantal zeer koude dagen door de venijnige oostenwind. Hoewel de zon dan scheen was het heel onaangenaam. Maar we kijken uit naar het voorjaar. De sneeuwklodjes en krokussen staan al weer te bloeien; we gaan de goede kant weer op!

 januari 2006

Nog de hele maand zijn we, behalve op dagen met sneeuw of matige vorst, bezig geweest met blad ruimen. Dit is wat het gras betreft noodzakelijk om te voorkomen dat het verstikt onder de dikke bladlaag. Hier en daar heeft het gras er al onder geleden. Behalve om die reden wilden we het gras ook zoveel mogelijk vrij van blad hebben omdat we op 5 februari een huiskamerconcert zullen hebben en er dan beslist kritische mensen door de tuinen zullen lopen die natuurlijk verwachten dat alles er spic en span uit ziet. We hebben ons best gedaan. Onze loslopende kippen maken er iedere keer weer een zootje van. Overigens lijkt het er op dat we een broedse kip hebben; we zien er steeds maar 4, maar af en toe toch ineens 5. We hebben nog niet ontdekt of ze zit te broeden en zo ja, waar. Het is natuurlijk veel te koud, dus we verwachten er niets van.

Tijdens de koude dagen was het rond de voederplek een komen en gaan van vogels. Pindakaas blijkt het meest populaire voedsel; onze derde of vierde grote pot hangt, vastgebonden en geklemd in een vork van een boom en min of meer horizontaal, uitnodigend op vogelbezoek te wachten. Van elektriciteitsdraad hebben we voor de opening een horizontaal draadje bevestigd zodat ze daarop kunnen gaan zitten en rond kunnen kijken voor dat ze gaan smikkelen. Ze pikken zo'n pot helemaal leeg.

De laatste week van januari hadden we bijna elke middag bezoek van een fazantenhaan die zich geregeld voor het raam ophield en zich door ons vanuit de kamer, verdekt opgesteld, liet bespieden. Het was nu eens goed te zien hoe mooi zo'n vogel is. Af en toe zien we ook wel eens een fazantenhen in de tuin, maar we zagen ze nog niet samen.

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

Opengesteld in juni, juli en augustus

- elke **dinsdag en woensdag** van 12.00 tot 17.00 uur
- **Open Tuinendag 3e zaterdag in juni**
- groepen en rondleidingen **op afspraak** op andere dagen mogelijk
- mogelijkheid tot **vakantieverblijf en bed&breakfast**

[slikers webdesign](#)